

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Borisori nerăscuți au se
primiso. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: N. Dukes, Heinrich
Schäfer, Rudolf Koss, A. Oppitz,
Nachfolger; Anton Oppitz, J.
Dumnicu. În Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Savaș, Suc-
cursale de România; în Ham-
burg: Karoys & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o coloană 6 or. și
50 or. timbru pentru o publi-
care. Publicării mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în 22-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumbră la toate oficiile
postale din țară și din arară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30) etagi
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sân 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 102.

Brașov, Joi, 9 (21) Mai

1896.

O datoriă frățescă.

Sunt câte-va săptămâni de când am publicat apelul comitetului „Societății pentru cultura și literatura română din Bucovina”, prin care se invită publicul binefăcător român din toate părțile, ca să contribuie în favorul unui asil pentru studenții români în Cernăuți.

Amintita Societate a decis adecă de-a ridica la toamnă un astfel de asil, destinând din parte-i pentru acest scop suma de zece mii florini. Este o inițiativă din cele mai laudabile. Ca să se potă realiza însă nobilul scop, ce și-l-a pus Societatea, este de lipsă concursul marelui public românesc, care cu inimă generoasă a sprijinit și încurajat în tot-deuna întreprinderile menite a asigura prin cultură și educațiune națională viitorul românismului.

Și nu credem să fiă aji nicăiri mai multă și mai urgentă necesitate de a sări în ajutorul românismului amenințat ca în Bucovina. Cetitorilor noștri li sunt cunoscute fazele, prin cari a trecut cauza română în Bucovina. Li sunt cunoscute marile greutăți, ce le întâmpină nisuițele drepte ale Românilor naționaliști de acolo și pericolul de germanizare, der mai mult de rutenizare, de care este amenințat elementul român bucovinean, cu toate că constituția austriacă garantează în mod destul de eficace egala îndreptățire națională a tuturor popoarelor imperiului.

Causa acestei situațiuni amenințătoare este a se căuta în mare parte în acele împrejurări vitrege, cari, după cum spune apelul amintit, „zădărnicesc în Bucovina mai mult decât ori unde sporirea elementului cult” și cari fac ca „din micul număr al inteligenței române” o parte

să fiă cu totul „lipsită de efectul oțelitor al unei educațiuni naționale”.

Numai acestor împrejurări vitrege este a se mulțami decât Românii bucovineni n'au deja un astfel de asil și școle de ajuns naționale, în Cernăuți, ca și pretutindeni în țară. Au trebuit să treacă mulți ani, dela începerea nefericitei ere dualistice încôce, ca să se potă consolida întru cât-va mica pleiadă a Românilor naționaliști din Bucovina și să potă începe lupta pentru salvarea românismului periclitat.

Este încă mic numărul acestor luptători, der cu atât mai mare este ținta ce o urmăresc.

Acastă țintă e comună tuturor Românilor. Cei ce se însufleșesc pentru ea, fiă ori și unde, sunt oștașii credincioși ai cauzei sfinte a românismului, care una este pretutindeni pe unde trăesc Români.

Simțul de solidaritate în lupta comună contra pericolelor celor mari ce amenință limba și cultura poporului român din această monarhie, este care ne îndemna și pe noi Români din Transilvania și Ungaria să îmbrățișăm cu căldură nisuițele nobile ale fraților noștri bucovineni și să le întindem în greaua lor luptă sprijinul moral și în cazul de față și material, ce li-l putem da. Suntem datorii cu această cauzei culturale române ce trebuie împreună să ne însufleșescă, der și sentimentului nostru de recunoștință față cu acei generoși frați bucovineni, cari atunci când și noi am apelat la sprijinul tuturor traților noștri, n'au pregetat a veni cu obolul lor în ajutorul întreprinderilor noastre naționale.

Reamintind deci publicului nostru cetitor apelul comitetului „Societății pentru cultura și literatura

română din Bucovina”, îi atragem deosebita atențiune asupra împărțării, ce o primim din Bucovina și o publicăm mai jos, convinși fiind că ea va afla un călduros răsădit în inimile tuturor Românilor cu dare de mână.

Voci germane contra mileniului.

Din și în și tot crește numărul acelor organe din străinătate, cari făr' de nici o rezervă și făr' de nici o considerare scriu în modul cel mai vehement contra serbărilor milenare maghiare. Astfel pe lângă organele germane „Allg. Zeitung”, „Tägliche Rundschau”, „Ostdeutsche Rundschau”, „Hamburger Nachrichten” etc. vin acum două dintre cele mai mari și mai lăpăte diare germane, adecă „Kölnische Zeitung” și „Deutsche Zeitung” din Viena și publică articoli foarte remarcabili asupra Maghiarilor și asupra serbărilor lor milenare.

Etă ce dice „Köln. Ztg.”:

Dispoziția veselă de serbare nu prea voiesce să țină lung timp; ci din potrivă în orele din urmă s'a schimbat într'o indispoziție marcantă. Nobilimea nu se prea potă încălzi pentru serbarea milenară, deorece e de părerea, că reclamele, ce s'au făcut pentru mileniu, nu sunt chiar demne de o serbare națională. Se înțelege, că nemulțămirea această e cauzată și prin legile bisericosei politice, precum și prin demonstrațiunile dușmănoase din statele balcanice, și atitudinea împăcată și provocătoare a naționalităților. Numai acum se potă vedea, căți dușmani are Ungaria de astăzi, și omenii încep a se convinge, că însemnătatea cestiunii naționalităților a fost depreciață și s'a omis în mod ușuratic o rezolvare înțeleptă. Toți simt, că aci e lipsă de o rezolvare grabnică, der nu cu puterea, ci cu înțelepciune și precauțiune.

Nu mai puțin îngrijat este jidovismul,

care timp de 30 ani a stat în fruntea progresului spiritual și cultural din Ungaria. Sprijinul, de care s'a bucurat din partea fiă-cărui guvern ungar, l'a mână înșă prea înainte, așa încât dezvoltarea a devenit ne-naturală, și acum cele mai însemnate întreprinderi stau înaintea grelei cestiuni a existenței seu a neexistenței. De aceea s'au pus toate speranțele în expoziția milenară. Dela reușita acesteia depinde existența multor întreprinderi, și nereușita ei ar cauza un desastru, care ar fi în stare să nimicească puterea de astăzi a jidovismului din Ungaria.

Dilele din urmă s'au ivit o mulțime de aparințe îngrijitoare. Expoziția nu prea atrage publicul. Demonstrațiunile din statele balcanice sunt chiar așa de jiguitoare, ca și agitațiunea viuă a naționalităților și a antisemitelor din Viena. Străinătatea își oferă în măsură foarte neînsemnată concursul și sucurul seu. Se adauge la acestea apoi rezerva, ca să nu dăcem antipatia, Maghiarilor adevărați, în mijlocul cărora fierbe mișcarea antisemită. Și Jidanii poartă multă vină la această, deorece ei au exploatat patriotismul poporului maghiar pentru scopuri jidovesce, și o mare parte din presă urmăresce și astăzi, sub stindard maghiar, curat numai interesele jidovesce; ba există și casuri, când s'au nisuit să pună politica esternă în serviciul jidovismului. Der este adevărat și aceea, că Jidanii au făcut multe, foarte multe, în Ungaria mai mult decât în ori-care țară; și lucră într'o direcțiă, care foarte ușor potă ave ca consecință naturală o transformare politică și socială.

Al doilea diar, despre care am făcut amintire: „Deutsche Zeitung” din Viena, polemizând cu „Budapesti Hir-lap”, dice următoarele:

Nici unul dintre popoarele arice n'a furibundat în mod atât de barbar, ca strămoșii Maghiarilor milenari de astăzi. Dór vechii Ari ai Europei vestice diceau în ru-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

La încoronare!

Reamintiri de P. Brosteanu.

România, după un rebel strălucit, se înalță la rangul de regat, ér pentru încoronarea vitezului seu beliduce, Carol, de primul rege al României, se ficsă ziua 10 Mai 1881, ziua aniversării pentru proclamarea independenței țerei de sub suzeranitatea turcoască.

Din toate părțile locuite de Români, aceștia alergau spre București, ca să potă lua parte și să fiă martori oculari la un act atât de important, pe cât și de unic în istoria Românilor. Nu e deci de mirare, că și pe mine mă cuprinse dorul a asista la această mărșă serbătoare națională și, fără de-a mă cugeta mult, imi pachetai geamantul și mă pusei pe tren.

La Timișoara trebuia să mă uro în trenul, care duce spre Verciorova și București; cupeul era plin de pasageri, dintre cari unii imi erau cunoscuți; unul dintre cești din urmă, un Jidan, mă întrebă, că încărău călătorește, ér la răspunsul meu, că merg la București, mă întrebă mai departe, că dora nu mă duc cumva la încoronare?

Mă supără obrăsnicia Jidanului și-i răspunsei cu altă întrebare: „Te-am întrebat eu, că încărău călătorești D-Ta? — „Ba nu!” — „Ei vești D-ta, că pe mine puțin mă interesează călătoria D-Tale și cred, că a doua întrebare a D-tale a fost superfluă, și deci nu-mi vei lua în nume de rău, decât mă simțesc dispensat a-ți da un răspuns la această întrebare!” — „Mă rog, mă rog sousați-mă!” — „N'am de ce!”

Cu această se încheiă dialogul cu Jidanul meu, ér ceilalți pasageri imi arătară prin surisul lor, că imi aprobă pe deplin respingerea obrăsniciei Jidanului.

Între acești pasageri se afla și o damă cam înaintată în vârstă și cu păr cărunt, care ședeă tocmai vis-a-vis de mine, pe care însă, fiindu-mi cu totul necunoscută, nici nu o băgasem în seamă; iritat întru cât-va din cauza incidentului cu Jidanul, mă aședai în colțul cupeului și aruncând privirile priu ferestră afară, spre verdeta câmpiilor arate, mă cufundai în gânduri, când de-odată aud pe vis-a-visul meu, că mă agrăesce, fără ca însă, în meditația mea, să fi înțeles, că ce a dîs; mă întrebă încă-odată, în limba germană, decât cunosc eu Bucureștii? Răspundându-i, că: da, cunosc Bucureștii pentru-că am petrecut acolo în tot decursul

resbelului, mă cređui și eu îndreptățit a-o întreba, decât cum-va și dânsa călătorește spre București? „Nu” imi răspunse, de-ocamdată numai până la Verciorova, aflându-se acolo moșile mele; abia cu trenul de mâne voiți sosi la București.” Pân'aci, conversația noastră urmă, cum dîsei, în limba germană.

Auđindu-o vorbind de moși lângă Verciorova, o întrebai d'adrechtul românesc:

„Pardon, Dömnă, pentru curiositatea mea, der nu sunteți D-V. Română?” — „Da, sunt Română, numele meu, e S., eu sunt mama colonelului S. adutantele regelui, de cumva îl cunosci!” — „Cum nu, der atunci imi permiteți să mă prezentez și eu!” Și spindu-i numele meu îi sărutai mâna și-i esprima bucuria, că în vis-a-visul meu am aflat o matronă venerabilă de nămul meu.

— „Da, continuă; auđind, cum domnialui Vă agrăesce cu un nume românesc, m'am ținut, ca o compatriotă, îndreptățită a Vă agrăi și din parte-mi; una, pentru-că prea bine mi-a plăcut modul, cum ați răspuns la obrăsnicia Jidanului, și alta, pentru-că simțind împreună cu D-Vöstră resensul, ce Vi-l'au făcut vorbele schimbate cu dânsul, m'a cuprins și pe mine o părere de rău, vedându-vă stricată totă veselia și

buna dispoziția, cu care v'ați urcat în cupeul acesta”.

— „Într'adevăr, Dömnă, am fost foarte bine dispus și Vă mulțămesc din inimă pentru simțimintele D-Vöstră de compătimitate. Da, față de D-V. mărturisesc, că n'am de astă-dată nici o afacere la București, ci vreu numai să iau parte la încoronare, la un act, ca și care de pe timpurile împărăților romani ochi român n'a mai vedut! După atâtea veacuri de suferințe a sosit și un moment de bucurie și de mândria pentru neamul nostru, ér eu și nu iau parte la această și de serbătoare națională?”

— „Förte bine faceți, și mâne voiți sosi și eu la București, căci tot în scopul acesta am plecat și eu dela Viena, unde mă află la fiica mea măritată după un neguțător cu numele At. După pregătirile făcute din partea Bucureștilor, se potă încă de acuma prevedea, că încoronarea va intrăce tot ce pân' acuma s'a vedut la București.”

Așa dintr'o vorbă într'alta, pe nesimțite sosirăm la Lugoș, unde o parte din pasageri se scoboriră din cupeu, ér la Caransebeș ne părăsi și restul acestora, astfel, încât d'aci rămăserăm numai eu cu nobila și venerabila matronă în cupeu.

(Va urma.)

găoianile lor: „A furore Hungarorum libera nos Domine!” (Mântuiește-ne Dămine de furia Ungurilor). Și acum, bine înțeles, se sărbătorește în Budapesta milenul, nu dela înființarea statului ungar, ci dela invasiunea maghiară în Europa. Maghiarii se pot bucura; ei, cari n'aveau patriă, și-au căștigat-o; dăr pentru-ace se bucură „Arii” de astăzi de aniversarea invasiunii acelor Mongoli?

La observarea studenților ari-național din Viena, că „Maghiarii, departe ca să fie o baricadă contra Turcoilor, de repețite-ori s'au aliat cu ei contra Europei creștine-arice”, djarul „Bud. Hirl.” observă, că „ne adevărat, că au existat timpuri, când unele partide au pretuit mult alianța cu Turcii”. Tot-odată însă se încercă numitul djar a documenta, ce au prestat Maghiarii și în luptele contra Turcoilor. Zriny, Croatul erou, Dugonics, Slovacul vitěz, sunt timbrați spre soopul acesta simplimente ca eroi maghiari. Pe Ioan Hunyadi Corvinul, care e prea cunoscut că e Român, „Bud. Hirl.” îl retace, asemenea și pe eroul săsesc Michael Weiss, care și-a jertfit în mod vitejesc viața pentru „causa ariică”, în luptă cu semiluna. Astfel, domnilor Maghiari, cei mai mari eroi maghiari din luptele cu Turcii sunt timbrați numai din partea vostre ca Maghiari, cu toate că ei și soții lor de arme s'au simțit ca Sași, Români, Slovaci, Sârbi, Croați, și lumea, afară de „globul maghiar”, i-a și recunoscut ca atari. Luptele cele mai crâncene cu Turcii s'au întâmplat pe teritoriile locuite de Nema-ghiari, și pe aceste teritorii Turcii nu le-au putut supune nici-odată, până când partea Ungariei locuită de Maghiari, ba chiar și capitala Budapesta, a zăcut doi secolî sub jugul turcesc. „Bud. Hirl.” aminteseo chiar și pe împărătesa Maria Teresia, voină a dovedi, că Maghiarii au mântuit Austria. Fôrte greșit, domnilor! Regimentele 31, 33 și 37, cari și-au vârsat atunci sângele „pro rege nostro” — este prea bine știut — au fost regimente românesce.

Aci apoi „D. Ztg.” arată, cum asupresc Maghiarii pe celelalte naționalități din Ungaria, și ca dovadă aminteseo chiar pe contele Ferd. Zichy, care s'a exprimat în public, că „Slovacii din Nordul Ungariei sunt despoiați de drepturile lor cetățenești, sunt nimiciți materialicese și atacați în simțimintele lor cele mai sfinte”, și încheie apoi astfel:

Fia omul numai cât de puțin versat în istorie, fia prietin său dușman al Maghiarilor, ușor pôte constata, că cine falsifică istoria. Nici o nedreptate nu rămâne nerăsbunată în lumea acăsta, și și asupra Maghiarilor va năvăli năpasta, vor fi nimiciți de greșelile lor proprii.

Intr'un vagon.

Umorescă. După I. Roscn.

(Urmare.)

„Încă tot nu mă cunosceti, răspune zimbând dama mea.

„Ba vă cunosc, strigai aprins și mă încercai ai prinde mâna, vă cunosc inima, vă cunosc sufletul. Natura ar fi greșit fôrte, dacă nu v'ar fi inzestrat cu o față plăcută. Tôte celelalte le voiți afla. Eu am adevărat în societatea numită un prietin, care vă cunoscse fôrte bine. Pe acesta îl reprezentați d-vostre. Sper acum, ca un amic va fi sincer cătră amicul său.”

„Parola mea, de sigur răspune, dama, și mi întinse mâna, pe care acum o strinseși cu mai multă prietenie ca întâia-dată, apoi a întrebat fără s'o las de mână: Cine e dama aceea, atât de frumoasă, care vorbește cu domnișora bătrânică de-acolo? O căutătura atât de genială n'am vădit de mult.”

„Visaviul meu se încercă mai înainte de tôte să-și elibereze mâna și dîse: Bunul amic înainte de a-ți răspunde ceva trebuie să-și arbe mâinile libere.”

„Nu se pôte, răspunsei serioș, m'am

Românismul în Bucovina periclitat! Ni se scrie din Bucovina: E enorm pericolul, în care se află elementul român din Bucovina. Agitațiunile rusești ajutate de încercările Polonilor au ajuns a fi oovârșitoare. Guvernul sprijineșoe aceste întreprinderi distrugătoare. El admite ori ce cerere a Rutenilor, respingând sistematic pe ale Românilor. Ast-fel Rutenii au obținut dreptul de-a fonda un liceu rutean în Cernăuți, și ceva mai mult, liceul e întreținut din budgetul statului. Români din Bucovina au cerut și ei, și înocă cu mare insistență fondarea unui liceu român la Cernăuți, dăr guvernul a refuzat de al întreține din fondurile statului, refuzând tot-odată să autorizeze pe Români ași întreține liceul cu bani din „Fondul religiosar”, care e proprietate românescă.

Români aduși la desperare de aceste persecuțiuni și temându-se de agitațiunile crescânde ale Rușilor și Polonilor, au hotărît, precum soit — fondarea unui institut de educațiune românesc, și spre acest scop se fac colecte în tôtea Bucovina. În fruntea întreprinderii stau domni D. cav. de Bejan, Dr. I. Flondor, baronii Eudoxiu și Al. Hormuzeki, Dr. George Popovici, A. Pridie și Dr. E. Voușchi. În Bucovina colecta a ajuns deja suma de cinci-spre-zece mii. Ea continuă, și fie-care Român adevărat e dator să-și dea obolul pentru mântuirea românismului periclitat. Oferetele sunt a se adresa d-lui Dr. baron Alexandru Hormuzeki, Cernăuți (Bucovina) strada Iosif 8.

Vandalism unguresc la Șomcuta-mare.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Chior, 16 Maiu n. 1896.

Cu ocașiunea serbării milenului s'au petrecut în Șomcuta mari lucruri, cari merită să fie cunoscute tuturor Românilor și întregii lumi civilizate.

E lucru cunoscut, că Chiorul e unul dintre acele ținuturi românesce, cari sunt mai mult luate în planul de maghiarisare, și unde se lucră cu puteri unite pentru a sparge așa numitul „cuib dacoromân”, cum caracterizează ei opidul Șomcuta-mare. Pentru ajungerea acestui scop nu sunt alegători în căutarea mijloacelor. Dovadă și următoarele vandalisme, săvârșite de oșta jidano-maghiară de aici cu ocașiunea serbării milenului:

În sêra de 9 Maiu, puținii Unguri cu mulțimea de Jidani, ce se află în Șomcuta, întovărășindu-se au aranjat o iluminată pentru glorificarea milenului.

Dintre Români, singur Iosif Pop, advocat și fost deputat, consilier reg., a iluminat, ceilalți Români însă nu. Acăsta se vede, că i-a infuriat pe Jidano-Maghiari, cari începură să-și răsbune asupra Românilor,

dedat de comun a ține mult de mână pe amici și amice.”

„Dacă voesol se rămânem amici, trebuie să te desveți de acăsta, replică ea cu serioșitate comică.”

„Dacă poftiți... răspunsei eu, și ea începe:

„Dama acăsta, la care de-almintrelea nu pot observa nici o frumșeță particulară ostra-ordinară, cu atât mai puțin, spirit, este o veduvă tină, rămasă după un bogătan mare, care a fost fôrte bătrân și urit, și care din fericiore murise în anul d'întăiu al căsătoriei sale. Cu acăsta se căsătorise numai ca să nu rămână fată mare.”

„Ah, vorbești fôrte rău de acăa damă frumoșă, o intrerupsei eu.”

„Și pentru-ce replică ea. Pôte pentru-că ea a încheiat o căsătorie din interes? Ca copilă săracă, pe lângă acăea frumșică, putea fi ușor sedusă de tinerii cei galanți, și, astfel, să se nefericească, cu atât mai vartos, cu cât avea părinți săraci și o inimă recunoscătoare. De acăa se căsătorii cu bătrânul, care prin averea sa asigurase viitorul părinților ei.”

„Dăr ea nu-l iubea?”

„Nu, nu-l iubea, avea însă destulă

bombardându-le cu petri casele și ferestrile.

Așa au sărbôit cu petri ferestrile d-lui advocat Nicolau Nilvan, apoi ale d-lui advocat Vasiliu Dragoș și ale d-lui Dr. Iosif Farcaș, medic de cerc. Au mai bombardat cu petri și ferestrile casei d-lui Andrei Medan, dăr acăstea fiind acoperite cu oblonetari, n'a fost cu puțință a-le sparge.

În sêra zilei următoare, 10 Maiu n., vandalismul s'a continuat. Deși atunci nimenea n'a iluminat în oraș, totuși ceta sălbaticilor asiatici și-a vârsat din nou furia asupra Românilor, spargând cu petri ferestrile școlei noastre și ale bisericii române greco-catolice.

În tot decursul acestor vandalisme nu s'au vădit nici poliștii orașului, nici gendarmi, deși staționează în loc. Astfel vandalismele în contra Românilor și ale așezămintelor lor culturale și bisericesce s'au putut continua liber și fără cea mai mică genă din partea autorităților publice și ale organelor acestora.

Se vorbește pe aici, că autorul acestor brutale demonstrațiuni ar fi parochul romano-catolic Dunai János, care cu trei ani mai înainte se chiama Kaufmann János. Acest popă renegat are o influență fôrte mare asupra slăbănogului fisolgabirer Vasiliu Thoma, de origine Român. Probabil, acăstei împrejurări este a se mulțami, că nu s'a luat nici o măsură pentru susținerea ordinii.

Trăim ca între sălbatici!

C.

România și milenul.

Ședința Camerei române dela 24 Aprilie v.

Ionel C. Grădișteanu (continuând):

Etă, în adevăr, acăa parte a discursului d-lui Sturdza prin care învinovășea pe fostul guvern, că caută să desbine pe membrii partidului național pentru a-l slăbi și a putea astfel să înăbușese mai ușor cestiunea națională:

„Pe când tôte acăstea se făceau, pe când se trimeteau bani, pe când cutreerau emisarii, pe când se sfătuiau în conciliabule secrete căpeteniile boerilor noștri cu miniștri unguri și cu căpeteniile Maghiarilor, ministrul Hieronymi chema la Budapesta pe Rațiu și Coroianu și-i îndemna la împăcare cu Maghiarii. Și ce condițiuni se propuneau de ministrul Hieronymi?! Ele sunt astăzi cunoscute chiar din cuvântările publice ale lui.

„Propunerile au fost: supuneți-vă și atunci vom vorbi. Cu alte cuvinte recunosceti tôte suferințele și tôte plângerile vostre de minciună, și pe cadavru națiunii române vom asvêri un simulacru de împăcare ca să se îngrope cu siguranță cestiunea Românilor din Ungaria.

„Etă acțiunea guvernului român la ce țel conducea!

„Când tôte încercările de cari am vorbit nu au isbutit, căci conducătorii poporului român de dincolo nu au putut să

primeseo propunerile ministrului Hieronymi, atunci s'a întins altă cordă la arc de cătră guvernul boeresc de aci.

„Atunci a început guvernul boeresc a desbina pe conducători prin telurite intrigi și născociri. — „Aci e crima cea mare”. Ascultați, d-lor: „Aci e crima cea mare!” d-le Sturdza.

„Toți șciau, — Români și Maghiari, — că ceea ce făcea tăria acțiunii românesce de dincolo era unirea conducătorilor și unirea poporului cu conducătorii într'un singur gând: de a apăra cu energiă și cu inima curată interesele nêmului românesc.

„Boerii, neisbutind cu mijlocele arătate, au pășit la intrigi. Antăia lucrare a fost să izoleze pe doi din cei mai energici luptători de ceilalți confrăți ai lor, să izoleze pe Eugeniu Brote și pe Aurel Popovici de colegii lor din comitetul național din Sibiu. Mai întăiu i-au blamat că s'au așezat în România, pe urmă că au relaționat cu partidul național-liberal, în urmă au cuvântat tot felul de calumnii contra lor, unele mai absurde decât altele, și, în fine, când nimic nu prindea, au hotărît celor dela Sibiu, că au să alegă între colegii lor și guvernul român. Ţelul imediat al acăstei frământări era desființarea „Tribunei”, a djarului comitetului național din Sibiu.”

Cum vi-se pare?

Etă ce spunea d-l D. Sturdza într'un moment de prorocie, căci acăstea rënduri tipărite atunci par a fi scrise chiar astăzi, cu deosebire, că rolurile sunt schimbate și că ceea ce era numai o bănuială rătăcioșă atunci, e aci trista realitate datorită d-lui Sturdza și ômenilor săi.

Asemănați acum, d-lor, acăste cuvinte ale d-lui Sturdza cu destăinuirile atât de însemnate făcute de d-l Aurel Popovici, și veți vedé cât de bine se potrivesc învinuirile ce le aducea d-l Sturdza guvernului conservator, cu ceea ce d-sa a făcut de când a venit la putere. D. Sturdza a făcut tocmai faptele pe cari le bănuia de adversării săi. Și acăste fapte le critica însuși d-sa într'un mod fôrte aspru, căci în acălași discurs, din care v'am citit numai unele părți, etă cum se rostese asupra faptului de a voi să desbine pe conducătorii de dincolo:

„Astfel tratéză guvernul nostru cestiunea națională. O tratéză pe dânsa cum tratéză tôte cestiunile: agită; nu cum să fia satisfăcute interesele noastre, ci cum să fia satisfăcute interesele străine, astfel că străinii să apară ei singuri, și sunt apărați și de noi, ér noi rămânem fără apărați. De acăa, după mine, cei cari aci ne guvernéză, nu merită numele de partid, ci sunt numai o coterie fără alt țel decât es ploatarea pozițiunii lor de stat în folosul lor personal și momentan. Pentru dânsii e nimic ca să sugrume și să pună în pericol nêmul românesc.”

Etă, d-lor, cum califica d-l Sturdza o astfel de procedere în cestiunea națională.

Nu pot să fiu mai aspru decât a fost însuși pentru d-sa; și de-ocamdată mă voi

tăria morală a-i fi credincioșă, a-și împlini datorințele sale și a nu dori môrtea lui. N'a fost bine?”

„Fôrte bine, răspunsei sărutându-i mâna.”

„Te-ai îndatorat a săruta mâna amicilor d-tale? întrebă ea zimbând.

„Tot-déuna, dacă sunt de sexul feminin... dăr mai departe: e frumoșă?”

„Chiar frumoșă nu o pot numi, răspunse amicul inchipuit, însă nu face nici o impresie neplăcută... e frumoșă.”

„Cam de ce etate va fi?”

„Ei! cine va întreba o damă despre etate?”

„Dăr eu întreb pe vechiul și bunul meu amic...”

„Ah, pardon! Atunci se pôte întreba. Este de două-șeci de ani.”

„Este bogată?”

„Domnule, cum puteți...”

„Bine, eu întreb amicul.”

„Eră mi uitasem. Are o casă frumoșă în cetate.”

„Cu atăta mai bine, exclamai eu.”

„Negalant... replică ea.”

„Nu prea, amice; ași fi negalant, deoș ași întreba însa-și dama; mai negalant,

când te-a-și asigura, că averea ei e bagatelă; o avere pentru care își sacrificase tôte viața.”

„Cu acăsta se părea a fi mulțamită.”

„E bună? întrebai mai departe.”

„Nu chiar, răspunse ea. Iubese aventurile, deși de altfel e cam practică și are numai însușiri bune. Nu vrea să se căsătoreseo a doua ôră.”

„Ei, ce caracter urgisit am strigat numai decât, trebuie să lapedi însușirea acăsta.”

„Cătră cine vorbești, d-le? Eu sunt amicul d-tale...”

„A, pardonăți-mă, căci uitasem. Ei bine, dăr acum se despart amicii.”

„Pentru tot-déuna? întrebă ea îngrigiată.”

„V'ar păré rău?”

„De sigur, mi-am petrecut fôrte bine.”

„Regret, însă trebuie să-ți mărturisesc, că amicii acăștia nu se vor întêlni nici-odată, pentru acăea însă dama casei, la care ne aflam în societate amândoi, vine și mă recomandă d-vostre: d-l Valerie Vulturescu, dôamna...”

„Sabina... contiună ea.”

(Va urma.)

mărgini să constat astăzi un singur lucru, constat că în cestiunea națională ne-a fost dat să vedem o apostazie uimitoare a d-lui Sturdza, care ne-a dovedit că tot ce a spus în opoziție, în cestiunea națională, nu a fost decât prefăcătorie, și că s'a slujit de o cestiune atât de mare, numai ca de o părghie pentru ca să pôtă ajunge la putere.

Făcând acesta d-le prim-ministru, ai făcut o faptă rea, căci ai făcut să se desamăgescă mai multe iluzii generose!

Ai făcut un rău țerei, ai făcut rău nemului românesc întreg, și-ai făcut rău și d-tale, pentru-că nimeni nu se pôte juca cu sentimentele cele mai sfinte ale unui popor, fără ca în curând să fiă pedepsit și încă aspru pedepsit. (Aplause).

(Urmază răspunsul ministrului-președinte D. Sturdza.)

SCRIRILE ȚILEI.

— 8 (20) Maiu.

† Arhiducele Carol Ludovic, despre mărta căruia ne încunosciaserăm erii firul telegrafic, s'a născut în a. 1833. În a. 1855 a fost numit guvernator al provinciilor Tirol și Vorarlberg. La 1857 s'a retras dela afacerile de stat și a locuit mai mult timp în Roma. La 1873 a figurat ca patronul espositiei din Viena. El a fost mare iubitor de arte și științe și mai multe societăți s'au bucurat până la mărta lui de patronajul său. A fost căsătorit în trei rânduri. Ca militar el a avut rangul de general în cavaleria. În urma morții arhiducelui Carol Ludovic, conform depeșelor sosite din Budapesta, în programul serbărilor milenare s'a făcut acea schimbare, că reprezentațiunile teatrale festive și seratele nu se vor ține.

— o —
Incoronarea dela Moseva. Conform depeșelor mai nouă, Majestatele Lor imperiale rusești au sosit alaltăieri la 5 ore 1/2 după amăzi în Moseva. Au fost primite la gară de toți marii duoi, prinții străini, generalii și autoritățile. Cu toate că cădea o ploie torențială, totuși o mulțime imensă a primit pe Majestatele Lor cu urale frenetice. Părăsind vagonul, Țarul și Țarina au fost salutați de marele duce Vladimir. După ce au trecut în revistă compania de onoare, Majestatele Lor s'au dus în trăsura închisă la palatul Petrowsky, unde au fost salutate de marele duce și principesele străine. Din ordinul cabinetului imperial, Țarina a fost numită proprietară a regimentului al II-lea de dragoni și gardei.

— o —
Sinodul electoral sârbesc, despre care scim, că s'a întrunit în 17 Maiu n. c. la Carloveț, a fost deschis de comisarul guvernial br. Fedor Nicolief, fiind de față cei patru episcopi sârbesci în frunte cu patriarhul Brankovici. S'a cetit, întâiu în limba maghiară, apoi în limba sârbescă, hârtia prealaltă prin care se permite ținerea congresului. După acestea comisarul, întorcându-se către episcopi, ținu o vorbire, pe care o începă în limba maghiară și apoi o continuă în limba sârbă. Brankovici a răspuns în limba sârbescă. S'a propus apoi la alegerea noului episcop al Ferșetului, fiind ales, precum scim, protejantul guvernului, Zmejanovics, măcaroă, după cum se dice, cea mai mare parte dintre populații sârbi au fost în contra lui.

— o —
„Demonstrația contra lui Rațiu.“
Sub acest titlu publică „Bud. Hirl.“ de Marti la rubrica scrierilor țilei e istoria lungă despre modul, cum dice că ar fi serbat Rațiu și soții ziua de 3 (15) Maiu într'un restaurant din Sibiu. Bate la ochi, cu câtă minuțiozitate sunt înșirate persoane, cari au luat parte, au vorbit și n'au vorbit etc. Parcă ar fi fost de față anume un raport al numitei foi. Notița amintită are înălțimea de-a înfățișa pe Români din Sibiu în foarte desbinați; spune, că reuniunea de muzică n'a voit să facă o serenadă lui Rațiu, și că la meșul nopții s'au spart ferestrele dela locuința acestuia, care să fi ardat însuși, că făptuitorii nu pot să fie decât persoane, cari au stat în serviciul

vechilor tribunisti. Cu asemenea bazaconii debutază „Bud. Hirl.“ Ore cine să 'le fi comunicat? Nu cum-va tot acela, care raportează regulat despre cele ce se potrec în Sibiu. În cercuri restrinse și chiar și în cele intime?... În ori-ce cas, e lucru destul de scandalos.

— o —
Mărta unui medic renumit. Țilele acestea a murit în Paris medical See. La 1870 See a luat parte, împreună cu Neleton, Fauvel, Ricord și Corvisard, la consultația ținută asupra lui Napoleon III, când acesta se simți, că e bolnav. Medicii constatară o bolă grea internă, care după doi ani și cauză mărta împăratului. Singur See subscrise părerea, pe care medicii o compuseră pe sâma împărătesei, der care nu i-s'a predat acesteia. Câte-va țile după remarcabila consultațiune, erupse resbelul franco-teuton. Intre acele și documentele din Tuilerii, și astăzi se află încă amintitul document. See s'a născut la 1818 și a fost unul dintre cei mai de frunte bărbați de știință ai Franciei.

Contra Mileniului.

— o —
Etă ce scrie „Allgemeine Sportzeitung“ din Viena, fôia redactată de d-l de Silberer, asupra espositiei milenare: „Espositia milenară din Budapesta, conform soirilor demne de credință, se află între condițiunile cele mai rele posibile. Necompletă, o adevărată mare de murdăria, stă golă și părăsită, și nici chiar Pestanii nu-o vizitează. Multe dintre obiectele espuse precum case de țeran, ciarde etc. se pot vedé numai pe lângă entrée separat. Buda-vechiă nu a succes de loc, și nu pôte fi nici asemănată cu Viena-vechiă din espositia teatrală.“ Țiarele jidano-maghiare sunt înfuriate asupra acestor păreri ale țiarului vienes care și în Ungaria e fôrte lățit.

*
Studenții universitari naționali-germani din Viena au mers alaltăieri la rectorul universității și l'au rugat să le acorde sala festivă a universității pentru ținerea unei adunări. Rectorul n'a voit să le implinască rugarea și i-a provocat pe studenți să lucre într'acolo, ca între universitari să se restabilească ordinea și liniștea. Studenții însă declarară, că privitor la acesta, ei nu pot lua nici o garanție.

*
In comitatul Tolna există un ținut numit „Schwâbische Turkei“, locuit de Șvabi cari nici decum nu voesc să se maghiarizeze, ci din contra germanizează pe Maghiarii, cari ajung între ei. Țiarele maghiare sunt supărate foc, că Nemții aceștia ce e drept încă au trebuit să serbeze la poruncă milenial, l'au serbat însă numai curat în limba germană, și nu așa precum le-ar fi plăcut Maghiarilor. Doi învățători șvabi: Stefan Hoffer și Iosif Müller, în urma acesta sunt acum amenințați cu pensionare.

*
Locuitorii comunei Șara, com. Timișului, au serbat milenial cu „Gotterhalte“ pe care l'au cântat chiar și pe strade. Mai sles însă i-a infuriat pe Maghiari faptul, că mergând sâra conductul festiv milenar până înaintea casei primarului, aci au plecat stégurile naționale maghiare la pământ, în pulvere, și farmacistul din comună a aprins un foc bengalic, dicând că acesta e mai frumos.

Manifestațiunile Craiovenilor.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

Craiova, 3 Maiu v. 1896.

D-le Director! După cum v'am arătat în telegrama mea din 2 curent, Craiovenii au serbat în această țile marea D-Vôstră serbătoare națională, aniversarea țilei de 3 Maiu 1848, pe care Liga culturală încă de mult a declarat-o de serbătoare națională a tuturor Românilor, și noi Craiovenii o serbam în fiă-oare an cu o adevărată religiozitate.

Anul acesta, cădând această țile într'o țile de lucru, comitetul Ligei a hotărât s'o

serbeze în ziua de 2 Maiu, și de sârbătoare, pentru ca publicul să nu fiă împiedecat prin ocupațiunile țilnice de-a lua parte la această serbătoare, atât de scumpă nouă tuturor.

Tot pentru ziua de 2 Maiu, comitetul Ligei convocase un mare meeting de protestare în contra milenialului unguresc.

Din această cauză, o viață agitațiune a domnit în oraș totă țila.

De dimineața lumea era ocupată cu înfrumșetarea caselor cu steaguri, covore și flori, așa, că la ora șecce mai cu sâma stradale principale, pe unde trebuia să trecă procesiunea, erau în haine de serbătoare.

Serbarea s'a început prin un Te-Deum, oficiat în catedrala de aici, la care au luat parte toate societățile și corporațiunile din Craiova cu drapelele lor, în frunte cu Liga culturală, și un public numeros, compus din tot ce Craiova are mai ales.

După „Te-Deum“ am plecat cu toții într'o grandioasă procesiune, pe stradele principale, până la grădina D-lui Barbu Ionescu, unde era convocat marele meeting de protestare în contra milenialului unguresc.

În fruntea procesiunii era muzica orașenescă și Corul catedralei; urmau drapelele tuturor societăților, pe urmă publicul, și o muzică de lăutari.

Pe tot parcursul, procesiunea a fost întâmpinată de lumea de pe strade și din ferestri cu urale de „Să trăescă frații noștri de peste Carpați!“ „Trăescă martirii românismului!“ „Pieră asupritorii neamului nostru!“ și alte multe espresii de iubire și simpatie la adresa D-Vôstră, și de indignare la adresa Ungurilor.

Pe tot parcursul, muzicele, corul și publicul cântau cântecele D-vôstră favorite: „Deșteptă-te Române“, „Marșul lui Mihail Bravu“ și altele.

Veselia și entuziasmul era la culme. Ajunși la grădina destinată pentru marele meeting, publicul era atât de numeros, încât vastul salon a fost prea mic și s'a improvizat o tribună în curte, de pe care mai mulți oratori au arătat însemnătatea țilei de trei Maiu, vorbind de marele Bărnuțiu și de memorabila adunare dela Blășiu din 3 Maiu v. 1848, vesteșind și înfierând pe Unguri și serbările lor milenare.

S'a publicat un manifest și meetingul a votat o moțiune de protestare.

Etă moțiunea, cetită de d-l deputat Ciocazan, și votată cu unanimitate de marele meeting:

„Cetățenii Craioveni, întruniti în meetingul de astăzi, 2 Maiu 1896:

„Considerând, că serbările milenare dela Pesta sunt afirmarea publică și oficială a unei pretinse existențe de șecce ori seculară a statului național maghiar;

„Considerând, că această afirmare este o brutală negațiune a drepturilor Națiunii Române și celorlalte naționalități din regatul Ungariei, cari nici n'au fost vredate odată oucerite cu armele, nici asimilate;

„Considerând, că, sub masca unor serbări cu caracter civilisator, Ungurii vor să sancționeze în fața lumei civilisate supremația lor și să făurască o nouă armă de opresiune și schingiure a naționalităților;

„Fiind-că această armă este îndreptată și în contra fraților noștri, a Românilor din Transilvania și Ungaria, cari de veacuri sunt persecutați și nedreptățiti:

„Protestăm solemn în contra monstruoșelor serbări șile milenare și denunțăm Europei pe aceia, cari, în numele progresului și civilizațiunii, caută să răpescă dreptul la viață a naționalităților neolocuitoare.

„Denunțăm presei europene purtarea medievală a Ungurilor, și o rugăm să protesteze împreună cu noi pentru drepturile Românilor.

„Declarăm de trădător pe ori-ce Român, care va lua parte la serbările din Pesta.“

Printre steaguri am observat unul foarte frumos tricolor cu inscripțiunea „3 Maiu 1848“; asemenea alte trei, ceva mai mici, der tot atât de frumoșe, în câte-o singură co-

lôre: albastru, galben și roșu, așa că toate trei formau tricolorul nostru. Cel albastru avea inscripțiunea „Umbrele martirilor cer răsunare“, cel galben: „Trăescă martirii românismului“ și cel roșu „Pieră tirania ungurescă“.

Raportorul.

SCRIRI ULTIME.

Viena, 19 Maiu. În ședința de azi a consiliului comunal, noul primar Strobach a depus jurământul. Guvernorul Kaelmannsegg în vorbirea rostită cu astă ocaziune accentuă, ca prima necesitate pentru o activitate rodnică, dreptatea și stima împrumutată între cetățeni, fără deosebire de partid și confesiune.

Primarul Strobach, răspundând, țise, că restabilirea autonomiei Vienei este a-se mulțami în primul loc abnegațiunei patriotice a celui bărbat (Lueger), care, împotriva voinței poporului, și-a subordonat persoana sa interesului public. Promise, că întotdeauna va avé înaintea ochilor voința poporului, manifestată la ultimele alegeri prin majoritatea consiliului orașenesc, și că va lucra în spiritul străbunilor germani și creștini.

Belgrad, 19 Maiu. (Telegr. lui „M.—g.“) Șcierea, că șeful gendarmeriei Stefanovici ar fi dimisionat din post, e neadeverată. Din contra, Stefanovici va pleca încurând în inspecțiune oficioasă, având să primescă, pe lângă salariu, și diurne mari.

Literatură.

Din „Biblioteca pentru toți“ edată de librăria Carol Müller din Bucuresci, au mai spărut următoarele numere a 30 bani, ce se pot procura și dela librăria Ciureu din Breșov a 16 cr. volumul. Nr. 53 Doi trandafiri și lacrimi de copii, două fôrte duioșe nuvele de Wildenbruch, unul dintre cei mai mari scriitori germani moderni. — Nr. 54 Patriotul, de Paul Bourde. Această carte admirabilă are următoarea prefață: „Unui tiner: Intri în viață. Ești soldat. Ți dai patriei o parte din tinerețe. M'am gândit la subiectele de cugetare ce vei întâlni și am scris cele ce urmăză spre a-ți călăuzi spiritul și a-ți da o nouă dovadă de dragostea mea. Fiă ca această încercare să te ajute a fi vrednic de țera ta, făcându-te să-ți fiă dragă onestitatea“. — Nr. 55 Din inimă, poezii de Radu Rossetti. Cele mai noi și mai alese poezii ale iubitului poet, conținând un portret și autograful autorului. — Nr. 56 Convorbiri despre artă (vol. II și ultimul). Această carte, care formeză împreună cu primul său volum (Nr. 50), în limba română, singura carte de valoare în ce privese arta, se recomandă tuturor, cari doresc să prieapă un tablou, o statuă, în sfârșit ce este frumosul. — Nr. 57 Din gona vieții, de A. Vlahuță. (vol. II). Numele autorului ne dispensă a mai scrie ceva asupra acestui volum. — Nr. 58 Șchițe ușore de Caragiale. Pentru prima oară marele scriitor român dă publicului într'un volum așa de eștin ceva din prețioșele sale scrieri. Acest volum e plin de vervă, de veselie, și de spiritul mișcător al autorului Noptii furtunoșe și Scrierilor perdute.

Mulțamită publică.

Primescă mulțamirile noastre toți acei numeroși amici și onnoscui, cari au binevoit a asista la înormentarea iubitului nostru fiu Ioan Dușoiu jun. Tot odată primescă mulțamirile noastre și membrii corului „Reuniunii de cântări“, cari au binevoit a eșcuta cu această ocaziune cântările funebrale.

Jalnica familiă.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Rohseidene Bastkleider fl. 8.65
 bis 42.75 per Stoff zur kompletten Robe. — Tussors und Shantungs-Pongees — sowie schwarze, weiße und farbige **Henneberg-Seide** von 35 fr. bis fl. 14.65 per Met. — glatt, gestreift, farrirt, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. mit 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), **Zürich.**

Cursul la bursa din Viena.
 Din 19 Maiu 1896.

Renta nng. de aur 4%	122.40
Renta de corone ung. 4%	98.90

Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.50
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.75
Bonuri rurale ungare 4%	96.75
Bonuri rurale croate-slavone.	97.25
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	138.—
Renta de hartie austr.	101.25
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	122.56
Losuri din 860	145.50
Actii de ale Banței austro-ungar.	947.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	367.75
Actii de-ale Banței austr. de credit.	345.60
Napoleoniori.	9.53 1/2

Marci imperiale germane	58.72 1/2
London vista	120.15
Paris vista	47.70
Rente de corone austr. 4%	101.30
Note italiene.	44.40

Cursul pietei Braşov.
 Din 20 Maiu 1896.

Bancnote rom. Cump.	9.51	Vend.	9.53
Argint român. Cump.	9.45	Vend.	9.50
Napoleon-d'ori Cump.	9.51	Vend.	9.54
Galbeni Cump.	5.65	Vend.	5.70
Ruble rusesti Cump.	126.50	Vend.	—
Marci germane Cump.	58.30	Vend.	—
Lire turcesti Cump.	10.75	Vend.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vend.	101.75

In casa Nr. 11 şirul spitalei (Scheiu) **sunt de vëndare** 2 cai, 1 landou, 1 calëscă, 1 masă de stejar şi 6 scaune. Tot acolo sunt deja acum **de închiriat** unu, event. două grajduri frumose cu, event. fără remise.

979,3—3

Calitate superiöră.

Chocoladă Thiess & Seidel

s'află in toate magazinele de specerei cu preţurile fabriciei, fiă-care pachet şi envelopă este provëdut cu firma noastră.

Nutritör şi uşor de mistuit.

Dejun plăcut

Preţuri moderate

Institut de spălat şi călcat
Braşov, strada Orfanilor Nr. 27.

Subscrisa are onöre a recomanda On. Public „institutul său de spălat şi călcat” unde se primesc rufe pentru spălat şi călcat spre cea mai deplină mulţumire a orî şi cui, spălatul e fără întrebuintărea varului clorhidric şi cu cele mai moderate preţuri.

Primesc angagiament de a spăla şi călca la timp şi cu cea mai mare punctualitate tot felul de albituri, trusouri de mirese, perdele şi tot felul de articule de modă, dându-le un lustru briant şi făcându-le albe ca zăpada.

2—5 **Maria Mitoc.**

TIPOGRAFIA
A. Mureşianu
Braşov, Tergul Inului Nr. 30.

Acestu stabilimentu este provëdutü cu cele mai bune mijloce tehnice şi fiindu bine asortatü cu totü felulü de caractere de litere din cele mai moderne este pusü in poziţiune de a putë esecuta **ori-ce comande** cu promptitudine şi acurateţä, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE IN AURÜ, ARGINTÜ ŞI COLORI.	REGISTRE ŞI IMPRIMATE pentru toate speciile de serviciuri.
CÄRŢI DE SCIINŢÄ, LITERATURÄ ŞI DIDACTICE	BILANŢURİ Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori. Couverte, in tolä mărimea.
STATUTE.	TARIFE COMERCIALE, INDUSTRIALE, de HOTELURİ şi RESTAURANTE.
FOI PERIODICE.	PREŢURİ-CURENTE ŞI DIVERSE
BILETE DE VISITÄ DIFERITE FORMATE.	BILETE DE INMORMENTARI.
PROGRAME ELEGANTE.	
BILETE DE LOGODNÄ ŞI DE NUNŢÄ DUPÄ DORINŢÄ ŞI IN COLORI.	
ANUNŢURİ.	

Comandele eventuale se primescü in biuroulü tipografiei, Braşovü Tergul Inului Nr. 30, etagiulü I, căträ stradä. — **Preţurile moderate.** — Comandele din afarä rugämü a le adresa la

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovü.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI”
 Preţulü abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe şese luni.	6 fl. —
Pe unü anü.	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe şese luni.	20 fr.
Pe unü anü.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anü.	2 fl. —
Pe şese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anü.	8 franci.
Pe şese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facü mai uşorü şi mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vorü abona din nou, së binevoiëscä a scrie adresa lämuritü şi a arätä şi pošta ultimä.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.”

A V I S!

Prenumeratiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potü face şi reinori şi când dela 1-ma şi 15 a fiä-cärei luni.

Domnii abonaţi së binevoiäscä a arätä in deosebü, când voiesca espedarea së li-se facä dupä stilul nou.

Administraţ. „Gaz. Trans.